

Meditatie Zondagavondzang zondag 17 november 2019 – Dominicuskerk Utrecht

bij Maleachi 3,19-20

Mensen van God,

“Voor u die mijn Naam vreest
zal de zon der gerechtigheid opgaan,
in zijn stralen brengt hij genezing”.
Voor wie gelooft in God, voor alwie vertrouwt op Hem,
komt er gerechtigheid, maar wat gebeurt er met de anderen?

Of je het wil of niet, allereerst klinken van de lezing de woorden na
over het vuur waarin arrogante lieden,
zij die zich niets gelegen laten liggen
aan alles wat vroom is, ten onder zullen gaan
Eigenlijk wil vroom zeggen: ferm, stevig, standvastig.

Al sinds de oprichting in 1636 is het motto van de Universiteit Utrecht:
Sol iustitiae illustra nos, “zon der gerechtigheid, verlicht ons”.
Wat wil en kan dit ons zeggen, hier en nu?
Er zijn tijden waarin je geneigd bent om te denken
dat het gemiddeld wel goed gaat,
dat er recht en gerechtigheid heerst,
dat compassie en ontferming een leidraad zijn voor mensen.
Was het maar waar!

Het motto wil ons aansporen om beter en verder te kijken,
om door te vragen, niet te snel tevreden te zijn als dingen lijken te kloppen?
Zou het motto in onze dagen niet willen zeggen, dat de informatie die we verzamelen,
de talenten die we hebben, de vaardigheden die we verwerven,
pas tot hun recht komen in het licht van de gerechtigheid?!

In tijden waarin de informatie van alle kanten en in allerlei vormen
ons leven overspoelt, voor sommigen bijna het leven zelf wordt,
zou je kunnen verlangen naar kennis, naar een weten
dat recht doet aan de breedte, hoogte en diepte die er is onder de oppervlakte.
En meer dan beschikken over kennis zou je wijs willen worden
om de paden van de gerechtigheid te onderscheiden van dwaalwegen.

Gerechtigheid is daar waar wetten niet als een automatisme werken,
waar we niet gelijk met ons oordeel klaarstaan,
maar oog hebben voor de mensen om wie het gaat, elk van hen,
en je afvragen wat hen recht doet, wat licht brengt in duisternis,
het verkeerde onthult, het goede voor het voetlicht brengt.
Misschien is het belangrijkste nog wel, te beseffen dat we zelf
evenzeer leven van ontferming en gerechtigheid die aan ons geschiedt.
Zo moge het zijn!

Otto Vervaart, lekendominicaan